

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata
30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po
naročitoj tarifi.

GOD. VI

BROJ 18

ŠIBENIK, 5 svibnja 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa ured-
ništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

Najljepši mjesec Najljepšoj

Kalendar nas je već davno, u ožujku, upozorio da je u grane stabala i u korijenje niskog grmlja ušlo proljeće i počelo stvarati svoje životvorne sokove. I dosad smo bili svjedoci kako se polako, kao oči novorođenčeta, rastvaraju pupovi na vrhovima krošanja i cvjetne čaške na uznemirenom krilu plodnih livada i škratih prisoja. Sve smo to zapažali i znali, a ipak, s nekom pritajom čežnjom, očekivamo ovaj mjesec u koji smo ušli.

Svibanj je, zapravo, onaj pravi proljetni mjesec, pun mladenačke prirodne snage, mirisa i ljepote. On je, kao najljepši između svoje jedanaestero braće, predstavnik proljeća.

Ljepota i ljubav su dvije sestre. Skupa se radaju i zajednički žive. Zato sve što je lijepo poklanjamo onome koja ljubimo.

Nije li nam sad potpuno razumljivo zašto najljepši mjesec poklanjamo Ženi koju ljubimo. — Svibanj je mjesec ljepote, a Marija je predmet naše djetinjske ljubavi!

Bog je najviše biće i vrhovni gospodar. Zato On, kao nitko, zaslužuje našu neograničenu ljubav. Ali, kolikogod mi to spoznavali i priznavali, Bog nam uvijek ostaje nedoumljiv. On je bezgraničan, a mi ograničeni; On neizmjeran, a mi na milimetre izmjereni; On vječni Bog, a mi smrtni ljudi! — Zato osjećamo potrebu nekog bića koje bi nam bilo bliže, preko kojega bi lakše i pouzdanije slali nedokučivom Stvoritelju otajstvene poljupce kao izraz naše ljubavi.

I Bog nam je dao Mariju! Bilo je lijepih žena, ali nitko kao Ona. Bilo je dobrih i plemenitih, ali Ona sve nadvisi. Zato i jest „blagoslovljena među ženama“!

Zovu je najsladim imenom: Majka. Prvi puta je tako nazvaše božanska usta njezinog Sina, a otada je milijuni, svaki dan, tako zazivaju. Eto našeg odličja i naše radosti: Djeca smo Marijina!

Na svijetu nema uže i srdačnije veze nego što je veza između majke i djeteta. A Ona je Majka, a mi njezina djeca!

Marija ljubi. Tebe i mene.

Ne znaju ni za pero ni za knjigu, a ipak...

Dobrota među divljacima

Evropejci se uvijek ponose svojom kulturom. Puni znanja, okruženi umjetničkim i znanstvenim spomenicima, s nekim prezirom govore o divljim narodima koji, zabačeni i zaboravljeni, provadaju mukotrpne dane u prašumama i na močvarnim stepama. Pa nisu ti divljaci baš tako divlji kako se obično misli!

Evropejac Campenhauen, koji se na svojim dugim putovanjima upoznao s mnogim divljim i poludivljim narodima, priča nam štošta pred čim bismo se, sa svom svojom kulturom, morali zasramiti.

Što to priča putnik Campenhauen?

Da čujemo samo nešto! Sibirija je ogromna zemlja. Mnogi krajevi u njoj su još neistraženi. I tamo, na sjeveru studene Sibirije, stanuje poludivlje mongolsko pleme Samojeđi. Siromašni su. Nemaju ni škola ni učitelja, pa naravno da ne znaju čitati učene knjige, ni pisati bijela pisma.

Na nedoglednim sibirskim stepama Samojeđi pasu svoje divlje jelene, love divljač i ribare po močvarama i rijekama. To je sadržaj čitavog njihovog života! Rađaju se, neko vrijeme se bore s prirodom, i onda umiru.

Rekoh: mnogi sibirski krajevi su sve do danas neistraženi i nepoznati. Ali već dolaze iz Evrope skupine učenih istraživača koji metrom mjere površinu zemlje, a dalekozorom promatraju krda sobova, bijelih medvjeda i druge sjeverne divljači.

Tako se jednom dogodi da je takva skupina istraživača došla i do krajeva na kojima Samojeđi broje svoje jednolične dane. Sa sobom je nosila sve što je bilo potrebno za tako dug i naporan put: Raznovrsno oruđe, debela odijela, hranu, piće i šatore. — Ko bi mogao sve to nositi preko

onih močvarnih stepa i kroz guste prašume? A baš zato su došli da sve to vide i pretraže! Zato uz ušće velike rijeke Jenisej podigoše malo skladište i u nj spremiše veći dio prtljage, a onda se, razbremenjeni, uputiše na tromjesečno istraživanje.

Uz ostale životne potrebštine imali su i bure rakije. Pa i njega pustili su u skladištu. — A Samojeđi za ničem nisu tako čeznuli kao za alkoholom. Opojno piće je bilo za njih jedina zabava, uгода i svečanost. Ništa ih nije moglo tako raspoložiti i podignuti iz mrtvila kao ono.

Zar je onda čudno da je to poludivlje pleme uvijek bilo pripravno potrošiti zaradu od čitave godine dana, samo da jednom osjeti u svojoj krvi neograničenu omamu ludog alkohola? Alkohol je njihova najslada i neukrotiva strast koju nesavjesni evropski trgovci znaju izrabljivati u očajne bogataške svrhe.

I, eto, u skladištu kraj ušća Jeniseja počiva puno bure rakije, te, za njih, divne omame! Samojeđi pasu naokolo divlje jelene, napinju luk i pogledavaju u rijeku ne bi li zapažili kakvu lovinu. A nisu oni tako slijepi da ne bi vidjeli i ono bure. Dobro ga vide! Odaje ga slatki miris koji ih strasno podražava i privlači.

Pa? Zašto se ne približe skladištu, otvore čep i ne napiju se do mile volje? Ta istraživača nema nigdje vidjeti. Već su daleko odavle!

Moguće se boje žandara, policije i suda? Oni ne poznaju nikakve vlasti koja bi ih mogla kazniti!

Što ih onda priječi da, na tako jednostavan način, ne zadovolje svojoj strasti? — Samo jedno ih priječi: Znaju da ono bure nije njihovo nego tuđe! I Samojeđi čitaju na klijetkama svog srca, Božjim prstom za-

Sve bez iznimke! Dokazuju nam to, jasno i zgovorno, mnoga njezina proslavljena svetišta u koju je prenesen jedan dio Neba s Božjim svemogućstvom. Tu se je potpuno približila svojoj djeci.

Tako je blizu, da čuješ šuštanje njezinih bijelih, svijetlih haljina. Samo se malo smiri i napni uho, pa ćeš čuti, u francuskom Lurdu, meksičkom Guadalupe-u i u portugalskoj Fatimi, riječ: „Moja je naslada prebivati među sinovima ljudskim.“

A mi? Mi njezina djeca? Ljubimo li Majku koja nas ljubi? Griješio bih, kad bi zaničakao tu ljubav! Dosta bi bilo samo u svibnju prošetati nad brdima i prošetati se dolinama, pa bismo

našli divnih dokaza ljubavi djece prema Majci.

Zemaljska djeca, kolikogod su slaba i grešna, još uvijek ljube Bezgrešnu! — I ovih će dana priproste duše pastira i pastirica, kao nekoć mala Bernardica, ići za mirisom cvijeća, vezivati ga u rukoveti, spletati u vijence i s njima kititi Marijine oltare. Ne samo priproste, nego i duboke i učene duše kao što su bili pokojni biskup Lang i čisti vitez dr. Ivan Merz!

Svibanj je Marijin mjesec. Najljepši je, zato ga čovjek poklanja Najljepšoj od žena.

Po kućama, kapelama, crkva-
ma i katedralama čitav mjesec

pisanu, vječnu zapovijed: Ne kradi!

A sad sami odgovorite na pitanje: Gdje su veći divljaci — u Evropi ili u ledenoj Sibiriji kraj rijeke Jeniseja?

Irillac

Lurd je postao premalen

Lurd je dne 26, 27 i 28 prošlog mjeseca primio toliko hodočasnika kao nikada prije. Sa svih strana svijeta dođoše katolički vjernici, da pred čudotvornom bijelom Djevicom završe svetu jubilaru godinu.

Ulice grada Lurda su bile pretijesne da prime ono mnoštvo od 300 tisuća, koje se je tamo sleglo. Svi hoteli, pa i sve zasebne kuće nisu im mogli dati konačišta. Mnogi su morali spavati na hodnicima, u automobilima i kolima!

Tri dana i tri noći mnoštvo je klečalo, molilo, pjevalo i slušalo svete Mise. — Lurd je svaki dan pobjedni poklik katoličke Crkve, ali nikad tako kao kroz ona tri dana!

Iz svih krajeva donijeli su u Lurd pravu šumu cvijeća koje je omladina nosila u svrstanoj, oduševljenoj povorci.

Zadnji dan pobožnosti progovorio je sakupljenom mnoštvu sam sv. Otac Papa. Progovorio je iz Rima na radio. Svoj govor je započeo riječima: „Draga braćo, djeco Kristova!“ — I ovaj put je sv. Otac upotrebio priliku da naglasi važnost i potrebu mira. Rekao je: „Zaključujući svetu godinu želim, da bi, čistih duša, ljubeći se međusobno uživali te milosti i nastojali oko što sigurnijeg učvršćenja i ljubavi među narodima.“

Na koncu je, u ime čitavog kršćanstva, glasno i razgovijetno, izmolio pokajnički „Ispovijedam se Bogu Svemogućemu...“ a onda podijelio svim prisutnima, kao i čitavom svijetu, svoj apostolski blagoslov.

One stotine tisuća naroda su se razišle kućama. S jačom vjerom i čistom ljubavlju!

svibanj će se oriti lijepe Marijine pjesme, a s brda i planina će se dizati, kao iz kadiomika, miris đurđica, smilja i bijelog rašeljnog cvijeta.

I tamjan i cvijet i pjesma! Sve za Nju! Za Gospodu i Majku!

Dok se budu, u tihe svibanjke večeri, punile naše crkve, a pred njezinim oltarima ponizno klecala koljena i usta šaptala zdrave marije, skinimo sa sebe sve teretekoji nas pritištu k zemlji, i raširimo prsa da se iz njih može lakše vinuti, nebu pod oblake, ona uobičajena, a tako lijepa, pjesma:

„Zdravo Djevo, Kraljice Hrvata!“

Ig.

Nedjeljno evanđelje

s poukom

II. nedjelja po Uskrsu

EVANĐELJE SV. IVANA (10, 11-16). U ono vrijeme: Reče Isus farizejima: Ja sam pastir dobri. Dobri pastir dušu svoju daje za ovce svoje. A najamnik i koji nije pastir, koji nije vlasnik ovaca, vidi vuka, gdje dolazi, i ostavlja ovce i bježi; pa vuk grabi i razgoni ovce. A najamnik bježi, jer je najamnik i nije mu stalo za ovce. Ja sam pastir dobri, te poznam ovce svoje, i moje poznaju mene. Kao što mene zna Otac i ja znam Oca i dušu svoju polažem za ovce svoje. I druge ovce imam, koje nijesu iz ovoga tora; i one mi valja privedi, i čut će glas moj, i bit će jedno stado i jedan pastir.

POUKA:

Kristovo preobraženje na gori je veličanstven prizor. Oči nam sjaju od uzbuđenja pred onom prebijeom biserinom Njegovog odijela, pred biserinim žarom nadzemaljskog Lica. — I uskrsnuće je veličanstveno! Teški grobni kamen, pomnjivo zapečaćen, diže se kao pahulja s ptičjega pera, a On lijep i sjajan, pobjedonosno ustaje da zavlada svijetom.

To su uzbudljivi i nevideni prizori!

Ali Krist nam se pokazao i u jednoj drugoj slici koja nam je mnogo bliža i draža. To je slika dobrog pastira. Nema u njoj ništa od onog veličanstva koje nas baca na zemlju, na koljena; ništa od prodornog sjaja pred kojim, iznenađeni i prestrašeni, sklappamo oči i spuštamo glavu. I baš zato nam je ta Kristova slika tako bliza i draga.

Zamislite dobrog pastira koji svu ljubav čistog srca poklanja svojim ovacama. Ovce su mu jedino imanje, pa i veselje. Pozna ih po rastu i po dinamama. Još dok su bile malena jag-njad nadjeo im najljepša imena i sad, kad ih zove imenom, odjave mu se veselim blejanjem. Svaka ovca mu je tako draga da plače, kad joj se meko runo zaplete među drače.

Dobar pastir ljubi svoje ovce.

Ko će utješiti dobrog pastira, kad mu se ovca nesmotreno odaleči od ostalog stada i izgubi u tamnoj šumi gdje siku zmijske i vrebaju poskoci? Tada je pastir žalostan kao majka kad izgubi dijete.

I što će sad pastir? S torbom oko vrata, sa zamuklom frulom u džepu, ide da je potraži. Opuše mu već otpadaju s raskvašenih opanaka, kroz poderane bječve već osjeća oštrice izjedeno kamenja i ubode nazupčanog i-verja, a on još putuje i traži izgubljenju ovcu. A kad je nade, osuši se izvor suza, lice mu se prelije vedrinom neba! Ne psuje je i ne tuče. Nježno je uzima, diže na ramena i pritiska joj

glavu uz svoj obraz, tepajući joj riječi nježnosti i saučesća.

Eto, u toj prelijepoj slici dobrog pastira Krist je htio prikazati svoju dobrotu i nepojmljivu ljubav prema ljudima.

Krist je pastir, a mi vjernici smo njegovo stado. Tom stadu smo se pridružili, kad su nas nejakie donijeli u crkvu, a Božji svećenik nas polio vodom krštenja.

Krist je dobar pastir, a da li smo mi njegove dobre ovce? — O, koliko puta smo se pretvorili u vukove koji su svojim zavijanjem klali druge ovce, a oštrim očnjacima kidali vunu i razdirali meso sa janjaca! Bezbroy puta smo pobjegli iz stada i razalostili meko Kristovo srce, srce Dobrog Pastira. Postadosmo vukovi i pobjego-

Na braniku

Sklad koji zadivljuje

Sve to P smo, kao i tinito povijesno djelo, stoji neborivo. Mnoge umišljene glave i lažiučenjaci već tisuću puta pokušale srušiti divne zgrade Starog i Novog Zavjeta. Ali uvijek razbijaju čelo o zid jasnih dokaza koji govore da je čitavo Sveto Pismo vjerodostojno, pravó i djelovito.

Što se, uglavnom, nalazi u Svetoj Pismu? — U njemu je pohranjena objava Božja. Sve vjerske istine koje su svakidašnja hrana našoj duši, zapisane su, po Božjem nadahnuću, u tim svetim knjigama.

Sad bi se morali zapitati: Ima li naša kršćanska vjera sva ona obilježja koja se zahtijevaju za pravu i razumnú vjeru? To je pitanje koje postavljamo sami sebi. Na nj ćemo dobiti pravilni odgovor ako dokažemo tri stvari: da je kršćanska vjera potpuno u skladu s našim razumom, da su osobe koje su nastupale kao posrednici Božje objave dostojne i uzvišene, i da su pojava koje su pratile propovijedanje i širenje Božje objave nadnaravne, čudesne.

Ovaj put ćemo se obazreti samo na prvu točku.

Ima li, dakle, kakvog nesklada između vjerskih istina kršćanstva i našeg razuma? Postoji li sukob i protuslovlje naše naravi s Božjom objavom, zapisanom u sv. Pismu?

Samo jedan trenutačni pogled na vjerski kršćanski naor o Bogu i životu napunja čovjeka divljenjem i strahopoštivanjem. U njemu ne nalazimo nikakvog nesklada i protuslovlja. Sama je ljepota i uzvišenost!

Usporedimo kršćanstvo s poganskim vjerama, pa ćemo odmah vidjeti ogromnu razliku među njima. Poganstvo je naučavalo takvih besmislica da su one bile uočljive svakome koji je došao na doba razuma. Poganski bogovi su mrzili i osvećivali se; pili su, jeli i griješili. — A pogansko čudo-rede?! Dozvoljeno je bilo izlaganje kržljave djece, ubijanje nevinih, nečistoća i mržnja!

smo iz Kristovog stada, kad nam se u duši nastanilo zlo, kad bijasmo nemilosrdni, nepravedni, lažljivi, krivokletni, pijani, prepuni razbludnih želja.

Ali Dobri Pastir nas je potrazio i našao. Podigao nas je samilosno na ramena i klonio natrag u svoje stado. Stvorili smo i odluku: Nikad više pobjeći od Krista i utati po besputnim krševima!

Mi smo u Kristovom stadu. A koliko ih je izvan njega?! Mislimo na njih, i molimo da se, što prije, obistini Kristova riječ: „I biće jedan ovčinjak i jedan pastir“.

O, Dobri Pastiru, pasi nas na pašnjacima svoje dobrote i tjeraj u tor svoje ljubavi!

bavljaju! Najviše ćemo ih naći među članovima katoličke Crkve.

Bock je bio zadnji ruski poslanik u Vatikanu. On se poslije obratio na katoličku vjeru, a sada se nalazi kao profesor trgovačke škole u Takaoki u Japanu. Opisao je svoje putovanje u Japan. U tom opisu čitamo i ovo:

„Već se bližamo japanskoj obali, i ne možemo se dosta naveseliti čarobnoj ljepoti tih basnoslovnih krajeva.

Pristanište Kobe. Tu je liječnički pregled i policijsko pretraživanje.

„Za koliko vremena dolazite u Japan?“ pita policijski činovnik.

„Za tri mjeseca“, odgovori američka putnica.

„Za nekoliko sedmica“, reče brazilski trgovac.

„Za tri godine“ odvrati ja.

„A za koliko vremena Vi?“ obrati se činovnik mladim francuskim redovnicama.

„Do smrti!“ odgovore tako priprosto, tako naravno, kao da bi to bila najobčasnija stvar. Činovnik i suputnici se iznenađeni pogledaše i jedva svladaše svoje čuđenje.“

Tako piše bivši ruski poslanik Bock.

Zašto će one mlade francuske redovnice ostati do smrti u Japanu? Iz ljubavi prema onim najbičasnijim poganima! Kristove su to junakinje!

Javna zahvala

Prigodom nedavnog požara koji nam se desio na mašineriji tiskare Uzakamno-Osiguravajuće Društvo u Ljubljani, preko svoje podružnice u Splitu kod koje je osigurana tiskara likvidiralo nam je škodu najkulatnije, pa mu ovim putem izrazujemo naše priznanje i zahvalnost.

Priporučamo pak svakomu ovo naše domaće društvo koje savjesno vrši svoju dužnost prema svojim osiguranicima.

OPRAVA TISKARE „KAČIĆ“

O. B. Buljević, s. r.

Šibenik, 28. aprila 1935.

SPOMENIK KRALJU TOMISLAVU.

Profesor Umjetničke Akademije g. Robert Frangeš-Mihanović nedavno je dovršio konjanički kip Kralja Tomislava. Za nj je utrošeno 700 kg bronz. Spomenik će, s podnožjem, biti visok 14 metara. Podizanje ovog spomenika je dostojan dokaz kako se Hrvati ponose svojim prvim kraljem i svojom 1000-godišnjom poviješću.

POPUST ZA EUHARISTIJSKI KONGRES. Za veliki euharistijski kongres u Ljubljani ministar saobraćaja je, svojom odlukom od 12 IV 35, odobrio na željeznicama popust od 50%.

ZRAČNE CESTE. Ogromni američki velegradi moraju zbog velikog prometa graditi zračne ceste. Te su ceste redovito napravljene od čelika. Jednu takovu zračnu cestu grade sada u Chicagu.

Katoličke pobjede

Do smrti!

Ljubiti sebe je najlakše i najugodnije. Nije teško ni drugoga ljubiti, ako ta ljubav ne zahtijeva od nas ni žrtava ni samopregaranja. Ali ljubiti iskrnjega čisto i nesebično, uz žrtve i odricanja, to je već male teže. Pa ipak ima onih koji ljube i takvom lju-

Još ste čuli, da je donio svijetu novo, drugo spasenje koje će daleko od Krista, izbaviti čovječanstvo iz današnjih zala.

Sjećate li se, ko vam je to govorio? Ako se dobro ne sjećate, mogu vam ja prišapnuti: Rekli su vam oni koji rade na tome, da se ljudi povrate u Eden, u raj zemaljski. Rekoše vam komunisti!

Krasno!!!
Mo'im, još ma'o budite pažljivi! To je sve za što vas molim!

Jesu li komunisti već gdje god pokušali osnovati svoj zemaljski raj? — Eto, baš na to htjedoh upozoriti!

Uzmimo kao primjer nesretnu zemlju koja pati već osamnaest godina — Rusiju.

Njena je najnovija povijest: carstvo, revolucija, komunizam, rat, glad!

Ona velika, napredna Rusija pala je naglavačke u „raj zemaljski“, u pandže crvenih razbojnika. Sad, naime 1917 godine, trebalo je da se otvore nebesa i pozlate ovu zemlju bezbožnih nazora.

Lenjin — — — pa onda Staljin — — — i zaključak: glad, zator i smrt!

Staljina izabraše za vodu. Ali on, prema njihovim načelima, ne smije

biti bogatiji od drugih, jer je sve zajedničko. — A kad tamo, on gradi vile i palače, muze narod, a novac stavlja na banke u inostranstvo. Nasilno provada diktaturu — iako se to protivno pojmu komunizma — ubija očreda sve one koji se bune protiv te diktature.

Podimo dalje!

Španija — katolička Španija!

I tamo komunizam diže revoluciju i lijeva krv. Koliko je jada i nevolja već pretrpjela! Ko može da nabroji sve žrtve tog bezbožnog komunizma koji se, kao gnjilež, uvlači u zdravo tijelo i rastače ga. Neka neko pokuša da izbroji sve žrtve. Do kojeg će broja doći? — Ko bi to znao?!

Žalosno, zar ne! Jer, molim vas, ko bi od vas htio da bude ubijen. Svima je jasno, da se prirodni nagon života svom snagom opire smrti.

Pa ipak, usprkos toga, tolike nevine žrtve!

Najprije se poslužuju obećanjima: sve zajedničko, ničija vlast, „raj zemaljski“... I kad se narod lagano uljuljuška u san, donose mu pod vrat nož i piju mu krv.

Naposlijetku, pogledajte današnji Meksiko.

Podlistak

Molim da pročitate

Treća internacionala!

Što je to?

Ne znate?!

To je pokret koji obećaje „raj zemaljski“ svim staležima i svim narodima. Navlastito radnicima.

Tako govore oni, današnji komunisti.

Na sva usta komunisti izvikuju svoje misli i šire ih među narodima. Njihova je najveća i najskromnija želja: Sveopća revolucija u kojoj će plivati u krvi trupovi bez glava i prostrijeljena srca.

Dobro! Ja nemam ništa protiv komunizma kao komunizma. I prve kršćanske općine su se osnivale na načelima komunizma.

Ali, imena vam, nemojte me krivo shvatiti. Ne mislim na današnji komunizam, nego komunizam koji su provodali prvi kršćani.

Kad ste već došli dole, čitajte dalje!

Kakav je bio komunizam u doba prvih kršćana?

Najprije označimo što je komunizam.

Komunizam znači zajednički skup

dobara koja služe svima pojednako.

Dakle: bogatstvo siromasima i bogatima, kao što, do potrebe, i siromaštvo.

— Krist je bio uzašao na Nebo. Prvi su Apostoli sakupili svoje stado i povezali ovce nevidljivom vrpcom: naukom Krista Raspetoga.

Kao svugdje i u svako doba, tako i u prvim godinama razvitka kršćanstva bilo je bogataša i siromaha, sitih i gladnih, odjevenih i golih. Zato su prvi kršćani osnivali općine koje su skupljale novac i darove od bogatih, da onda to razdijele siromasima. Prodavale su se i zemlje, a novac se polagao u zajedničku kršćansku blagajnu.

Dakle prvobitni komunizam se osnivao na uzajamnom pomaganju bogatih i siromasnih.

No, hajdemo dalje. Preskočimo oko hiljadu i par stotina godina.

— Marx! Karlo Marx!

Čuli ste za njega. Sigurno ste čuli, da je bio velik čovjek, meteor koji je svojim znanjem zasjenio čitav svijet, svojom pameću nadmašio sve ostale, pa i samog Krista.

Po državi

PRODULJENJE SKOLSKE OBUKE. Kako je u ovoj školskoj godini izgubljeno više dana nego što je inače predviđeno, Ministarstvo prosvjete je odlučilo da se produži školska obuka. Radi u 4 i 8 razreda srednjih, kao i u 5 razredu učiteljskih škola traje do 30 svibnja. Ostali razredi u potpunim gimnazijama rade do 8 lipnja, a u nepotpunim do 15 lipnja.

POVRATAK HRVATSKOG METROPOLITE. Prošlih dana se povratio sa odmoru u Zagreb preuz. g. dr. Antun Bauer. Javljaju da se je Preuzvišeni u „Domu Gospe od Zdravlja“ u Supetru sasvim oporavio. — Neka ga dobri Bog poživi na korist čitavog našeg naroda!

BROJ NEZAPOSLENIH. Po službenoj statistici broj neuposlenih 1 travnja ove godine iznosa 23,668 muških i 4,333 ženskih, svega 28.001 osoba. I ako je broj nešto manji nego 1 ožujka, ipak je to i te kako mnogo!

AVIJONOM IZ SUŠAKA U PRAG. Jedno čehoslovačko poduzeće nabavilo je aparat za spuštanje u vodu i na suho. U takvom avionu, koji će vršiti saobraćaj Prag-Sušak i obratno u 305 minuta, moći će, osim posade, putovati 10 putnika.

SNIZENJE MONOPOLSKIH CIJENA. Monopolski proizvodi, kao što su duhan, žigice, sol, nešto su pocijemili. Petrolej, koji je namijenjen za poljodjelske i ribarske svrhe, imao bi se osloboditi plaćanja monopolske pristojbe.

LIJEPI ZAVRSETAK. Čitava splitska biskupija je proslavila završetak sve. godine u Svetištu Gospe Lurdske u Vepricu na Mali Uškrs. Posebni parobrod je pošao sa splitskim hodočasnici. Svečanostima je prisustvovao i preuz. g. dr. Benedićić.

GRADNJA VELIKOG HOTELA. U Splitu će se u najskorije vrijeme, podići na Marjanskoj cesti veliki moderni hotel. Za prvo vrijeme biti će podignut samo jedan dio.

TRI SUHA DANA. U vezi s pretstojećim izborima zabranjuje se točenje alkoholnih pića na sam dan izbora, 5 svibnja, kao i dan prije i poslije samih izbora.

METEOROLOŠKE STANICE. Da bi se olakšala propaganda našeg Jadrana, odlučeno je u nekim mjestima podići meteorološke stanice. U obzir dolaze mjesta koja su važna zbog prometa stranaca. Skorih dana će se podići stanica u Makarskoj. Kasnije će se pristupiti gradnji takvih stanica u Korčuli i Hvaru.

SVAKOME PLINSKA MASKA. Kako će budući rat biti skoro isključivo rat u zraku i iz zraka, mnoge države pristupile upoznavanju stanovništva s tim strahotama. U tom pravcu se drže vježbe za obranu od zračnog napada. U zadnje vrijeme se računalo i kod nas na to. Odbor za zaštitu stanovništva uzeo je za geslo: „Svaku plinsku masku!“ — A što ćemo s plinovima koji razaraju dušu?

KOLIKO IH IMA? Naša država ima 336 kina. Od tih 14 otpada na tako zvana putujuća. Zar se onda imamo pravo čuditi odakle toliko zlo među nama, osobito omladinom? Katolici, pripazite na to!

I tamo se još danas proljeva pravdna krv, proganjaju se katolički vjernici i njihovi svećenici. Svi koji pošteno misle!

Svaki dan, koji svane, donosi stotine novih žrtava.

A ko je svemu tome kriv?

— Komunisti, današnji komunisti Staljina i nekolicine usijanih glava čije su ruke duboko ogreznule u krvi.

Predimo na zaključak!

Kad vas bude kogod upućivao u „tajne“ komunizma i nagovarao da stupite u njihovo kolo, kad vam bude slatkim riječima pričao o novom zemaljskom raju, odbijte prokletu Adamovu jabuku, jer će vas ona odulećiti od onih ideala koji vas od najranijeg djetinjstva ispunjavaju radošću i utjehom — od Boga! Pokažite im prstom na njihove plodove: na krvavu Rusiju, iznemoglu Spaniju i jadni Meksiko.

A ako ipak ti krivi, zlokobni proci ustraju u svojim proroštvima, okrenite im leđa, stresite prah sa svojih cipela i otidite, ponosno, u hram Sve-mogućega s molbom, da im se smiluje i ubaci tračak svog svijetla u tmušu njihovih misli.

J. — ov

Slatka je borba za slobodu

Najveće blago

Na zapadu Dubrovnika strši iz morskih dubina sura hridina. Na njoj sagrađiše, kao obranu grada, tvrđavu na koje pročelju opora klesarova ruka uklesala latinske riječi: „Non bene pro toto libertas venditur auro“. Po našu bismo to rekli: „Ne prodaje se sloboda za sva blaga ovog svijeta.“ Do ovog natpisa postavili lik Sveca, koga su duga stoljeća lišila ruke. Ovaj svetac je opominjao zapovjednike i posadu tvrđave, da se sjetite istine uklesane na vratima: „Ne prodaje se sloboda...“

Jeka ove svečeve opomene oglašivala se u obližnjoj samostanskoj crkvi, gdje je crni fratar sa propovijedaonicom grmio skupljenom pukom: Ne prodaje se sloboda... Ne poamnite dušu crnim grijehom, i ne zarobite je verigama strasti. Slobodni budite!

Još i danas ječi onaj glas, koji je pokretao Uskoke, Neretljane, starog vuka Frankopana, Kružica i ostale hrvatske junake. Ta jeka kao da se postostručila. Nju je ojačao biskup Mahnić, dr Merz, taj „orao zlatnih krila“ i mnogi drugi koji su radili ili još i danas rade oko preporoda hrvatske katoličke svijesti. Zvuče trublje koje nas pozivaju na obranu ne tijela, već duše. Slatka je sloboda ravnopravnog

građanina, ali je ljepša, draža i slada sloboda čiste duše — djece Božje. Mi tu sladost osjećamo poslije sv. ispovijedi, kad stresemo sa sebe breme grijeha, a naša duša, slobodna i laka, uzdiže se i leti u visine.

No ustadoše i neprijatelji! Bijesni valovi boljševizma lete prema nama, te hladnoćom Lenjinove vjere hoće da ubiju našu dušu. Strašna zvijer, kojoj je ime „NOVAC“, hoće da nas zaguši svojim pandžarom. Zvijer „NOVAC“ ubija u nama svaku dobrotu, sputava nas kao zao duh opsjednutog.

Sve se urotilo protiv nas: protiv slobode naše duše i ljepote oslobođenja od grijeha! — A moramo znati da je izgubljeno teže postići, nego li zadobiveno sačuvati!

— Na krstu smo oslobođeni i preporođeni po zaslugama našeg Gospodina Isusa. — Krist je uskrsnuo, pa moramo i mi! I svi koji uskrsnu, čuće u svojojnutri odjek stihova velikog hrvatskog katoličkog pjesnika: „O lijepa, o draga, o slatka slobodo, dar, u kom sva blaga višnji nam Bog je do; sva srebra, sva zlata, svi ljudski životi ne mogu biti plata tvoj čistoj ljepoti!“

Dmitar

Jedna za sve narode

Današnji promet nas nuđa da govorimo o međunarodnom značaju moderne kulture. Ali mnogo prije nego se promet ovako silno razvio, Isus Krist je dao čovjeku međunarodnu vjeru. Osnovao je Crkvu koja je za čitav svijet, za sve narode, za sve ljude; ona je svenarodna, opća ili kako mi kažemo, ona je katolička.

Kad kažemo: Crkva je katolička, time odbijamo misao o narodnoj crkvi, a i onu koja proglašava da je Crkva samo za jednu granu ljudi: za niži puk.

Mi smo učili, da je 2+2 = 4. Tako i jest! To je matematička istina. Ko bi rekao da nije 4 nego 5, mi bismo mu se smijali. — Ta istina ne pozna granica, ni države, ni zemlje.

Slično je i s vjerskim istinama. Jedan je Bog, jedna je vjera za sve ljude. Sv. Pavao kaže: „Nema tu ni Židova ni Grka... jer ste vi svi jedno u Kristu Isusu.“ Zato su smiješni svi pothvati za tako zvanu „narodnu crkvu“!

Predma je katolička Crkva međunarodna, ne može nitko predbaciti da smo mi katolici protunarodni. Crkva nam nalaze da ljubimo svoj narod i svoju zemlju, a i sam Krist nam je

dao primjer u tome.

S druge strane moramo istaknuti, da je Crkva za sve staleže. Ne pozna razlike između siromaha i bogataša. Svi smo sinovi nebeskog Oca, a braća Kristova. Krist nas sve uči moliti: Oče naš. — Ta velika i uzvišena molitva je srušila onu stijenu koja je ljude dijelila u razne staleže. Zaslugom kršćanstva nestalo je ropstva. Kršćanin je u robu gledao čovjeka, brata. Ako mu je brat, kako mu može biti rob?! — I danas Crkva propovijeda bratsku ljubav, a ne bratoubilačko proljevanje krvi! Radi toga je mnogi, nepošteno i nepravedno, napadaju kao saveznicu bogatih gulikoža.

Kristovo je kraljevstvo svenarodno, katoličko. Kristova molitva ne pozna razlike između osoba, staleža i naroda. Duh je Crkve bio i uvijek će biti univerzalan. To potvrđuju sva stoljeća, sve pokrajine i svi ljudi, od sjevera do juga — od istoka do zapada, koji su prožeti Kristovim duhom.

Budimo ponosni, da smo članovi katoličke Crkve. I mi recimo s Pacijanom: kršćanin mi je ime, a katolik prezime.

A. J.

Liječnik širi vjeru

Kalkuta je u Indiji. U njoj je sjedište katoličkog biskupa za onaj kraj. I tamo u kalkutskoj biskupiji stoji neko selašće u kojem živi par stotina katolika. Nemaju ni svećenika ni učitelja. Željeli bi ih imati u svojoj sredini, ali kako, kad su puki siromasi!

Najprije bi trebalo sagrađiti župski stah i školu. A ko će poslije uzdržavati svećenika i učitelja?! — Došao u to siromašno selo liječnik koji je bio gorljiv katolik. Kad je upoznao selo i njegove potrebe, sazove sve vjernike na sastanak i predloži da svaki radnik ustupi, mjesečno jedanput, plaću od

jednog dana za gradnju škole i župskog stana.

Vjernici oduševljeno prihvatili predlog. Nakon nekoliko mjeseci dograđiše stan za svećenika, a kad počese s gradnjom škole, priskoče im u pomoć i pogani, jer su i oni zaželjeli da im djeca budu dobro uzgojena.

Danas se u tom siromašnom selu diže župska kuća i lijepa škola. A, vjerujte, podignuće oni i još štogod. — Zapravo to gradi vjera, koja je živa u srcu onog mladog liječnika i onih siromašnih Indijaca!

LUKA ŠARIĆ - ŠIBENIK

Trgovina pomodne i kratke robe

VELIKO SKLADIŠTE TRIDENT konca, sve vrste D. M. C. za ručne radove, kao svile i vune.

VELIKI IZBOR damskih dugmeta, šnala, rukavica, čarapa, tašna, kombinezona, kupaćih odijela, „BENGER“ šešira, kišobrana, ručnika, rubaca, košulja, kapa, ovratnika, kufera i t. d.

Po svijetu

TAKO TREBA! Katolički radnici jedne američke tvornice odlučili su držati zatvorene duhovne vježbe. Što da učine kad nemaju za to prikladne zgrade? Tvornicu pretvorili u dom za duhovne vježbe! Vlasnik je odmah pristao, jer je znao što znači katolički radnik.

KRIST VLADA. U gradu Bendri, u Indiji, 20,000 katolika posvetilo se Kristu Kralju. Na sam dan posvećenja održan je javni zbor katolika. — Ljudi sve više uvjaju da je tek na toplom Kristovu Srcu sigurno.

CVRSTI U VJERI. Već nekih 400 godina nalazi se u Japanu mala naseobina katolika. Kroz čitavo to vrijeme ostadoše vjerni svojoj Crkvi, premda nisu imali svećenika. Među im ih sada nadležne vlasti primoravaju na prelaz u poganstvo. Što da učine? Odlučili su se iseliti u druge krajeve. — Učimo se od njih!

KATOLIČKI VETERINARI. U Južnoj Africi postoji udruženje katoličkih veterinarara, koji na očigled pogana izvršuju svoje vjerske dužnosti. Nedavno izabraše za svog Zaštitnika sv. Franju Asiškog.

JUNACKI NASTUP BELGIJANACA. Najslavniji je ličnos i Belgije potpisao protest protiv progona katolika u Meksiku. Među tim potpisnicima imade 6 ministara, 20 senatora i poslanika, više sveučilišnih profesora, te drugih kulturnih i socijalnih radnika. — Ovako rade uvjereni katolici!

PONOVI MIR U SPANIJI. Javljaju iz Spanije da je opasno stanje u svim krajevima države ukinuto. Među pučanstvom vlada opet potpuni mir. — Tko ga je bio porušio? Komunisti!

POTRESI PO CITAVOM SVIJETU. Novine sa svih strana javljaju o strašnim potresima i njihovim žrtvama. Dosta jaki potresi bijahu u Portugalu, Siciliji i Tripolisu. Najstrašnije je bilo na otoku Formozi. Tu je bilo 3185 mrtvih, 10.630 ranjenih. Od tih je bilo 9613 teško ranjeno. Jednako su strašne brojke o sruženim kućama. I sama Perzija je pretrpjela osjetne štete. U provinciji Mazanderau je poginulo oko 600 ljudi.

ZVILA AMERIKA! Par'ament u Washingtonu je nedavno donio zaključak po kojem svi ratni bogataši moraju biti taksirani sa 100% na ratnim dobicima. Zar nije pravedno da se tako postupi s ljudima koji su grnuli ogromne pare, dok su ostali ljudi ginuli na frontama?!

NEUSPJELA REVOLUCIJA. Koncem travnja imao je ministar Kilev izvesti državni prevrat u Bugarskoj. Tvrdi da je namjeravao uhapsiti kralja Borisa i proglasiti republiku. Ali urota se otkrila, pa je uhapšen on i svi oni za koje se misli da su upleteni u zavjeru.

IZ ARGENTINE. Vlada Argentine je 26 srpnja proglasila kao državni praznik. To je dan smrti sv. Franje Solanskoga prosvjetitelja argentinskog naroda. Kuća u kojoj je svetac slonovao proglašena je narodnim spomenikom.

BROJNA POKRSTENJA. Kao i'ke misije u Sahari postigoše velike uspjehe. Tisuće urođenika prelaze mjesečno na katoličku vjeru. — I bili će jedno stado, i jedan pastir!

NEVJEROJATNI BROJEVI. Talijanske novine javljaju da Italija može dignuti vojsku od 7 milijuna i 900 tisuća vojnika — Ne vjerujemo!

Tko putuje neka zna!

Biletarnica
"PUTNIK"
u Šibeniku
Nalazi se na POLJANI

POSMRATNA ZADRUGA SV. JOSIPA U SPLITU. (Zagrebačka 7. I.)

Osigurava svojim članovima uz malenu mjesečnu članarinu posmrtnu pripomoć prema tarifi.

Kao zastupnik jednog velikog osiguravajućeg društva sklapa sve vrste osiguranja života, kao i osiguranje protiv požara, sve uz najpovoljnije uvjete i uz maksimalnu sigurnost.

POVJERENIŠTVO U ŠIBENIKU uređuje svake nedjelje od 8^{1/2} do 10 pr. pod. i od 4^{1/2} do 6 p. p. u Katoličkom Domu, a preko sedmice informacije se dobiju u Trafici „Karitas“. Adresa povjereništva: Put Uboškog doma (kuća Olivari).

Naši dopisi

Primosten
Velika svečanost

Pod pokroviteljstvom preuz. gosp. biskupa dra Jerolima Mileća, na 10, 11 i 12 svibnja slavi župa Primošten STOGODIŠNJIČU donošenja prilike Gospe od Loreta. Raspored svečanosti je ovaj: Od 1 do 9 biće devetnica — svako jutro u 5 s. pjev. sv. Misa, a u večer svibanjska pobožnost. — Dne 10 svibnja u 4.30 budnica, u 5 s. lekcije, pjev. sv. Misa za dobročinitelje proslave (prenos slike u podružnicu Prhovo, u 10 s. pjev. sv. Misa za zdravlje puka i propovijed, u 5 s. svib. pobožnost, a u 5.30 koncert „Seoske Glazbe“. — Dne 11 u 5 s. pj. sv. Misa, a u 10 isto tako s održanjem na grobištu za sve pokojne ove župe. Navečer svib. pobožnost, skriptično predavanje i vatromet.

Glavni dan svečanosti biće dvanaesti svibnja. Ujutro toga dana u 4.30 s. budnica, u 5 s. pjev. sv. Misa „preko koje zajednička sv. Pričest djece i odraslih, u 8 s. procesija sa slikom iz Prhova, u 9 s. doček gostiju, 9.30 s. svečana sv. Misa, a poslije prenos slike u crkvu. U 5 s. navečer svib. pobožnost sa zahvalom, 6 s. koncert „Seoske Glazbe“. Na koncu vatromet i ispraćaj gostiju.

PRIMOSTENCI POZIVLJU SVE VJERNIKE IZ OBLIŽNJIH SELA DA 12 SVIBNJA POHRLE NA PRIMOSTEN I DA SKUPA S NJIMA PROSLAVE DRAGU MAJKU MARIJU. — DODITE, MI VAS CEKAMO!

Iz Ravnih Kotara

OBIJNA KIŠA. Na 17 aprila pala je ugodna i obilna kiša. Narod je dobio pitke vode a žedna se zemlja natopila. Bujna priroda je oživjela Narod je u strahu zbog slane. Bogu hvala, do danas je nije bilo. Vrijeme je ugodno, dani topli, uzdamo se da nas ovaj bič ove godine neće ošnuti.

VJERSKI ŽIVOT. Od Glušne nedjelje do danas, po svim selima, narod hrpimice dolazi u crkvu. Obavlja svoje kršćanske dužnosti. Osobito u župama: Poličnik, Nadin, Galovac, Zemunik, Škabrnje, Gorica, narod je ove godine bez izuzeška pristupio na sv. ispovijed i pričest. — Revni župnik Preč. gosp. konsultor Don Frano Antunović, ove godine je sakupio mnoge župnike da svojim župljanima olako i koizme: u ispovijed i pričest. Dneva 11 i 12 aprila, 12 svećenika je radilo u vinogradu Gospodnjem kod gostoljubivog Galovačkog župnika. U Ravnim Kotarim opaža se istinitost one božanske riječi: Žetva je velika a poslenika malo, — jer su mnoge župe bez župnika.

ZEMUNICKA BOLNICA. Banovinska bolnica u Zemuniku uistinu je velika blagodat za ovaj narod koji boluje od raznih bolesti, a osobito od nesretne malarije. Zbog dobre hrane, uzorne čistoće, a osobito zbog sretno i vješte ruke kirurga-direktora, bolnica uživa najbolji glas.

JUBILARNI OPROST. Na uskrsni u torak, ranim jutrom, obavljeno je u privatnoj kapeli zemuničke bolnice jubilarno oprostjenje. Misu je rekao Preč. gosp. Antunović a prigodno slovo Gvardijan iz Karina O. Fra P. Silov koji ove godine pomaže kotarskim župnicima kao koizmeni ispovjednik i propovjednik. Neka dobri Bog blagoslovi trud svojih svećenika!

Drniš

SMRT DOBROG SELJAKA. Uglednu obitelj Mendišić iz sela Pokrovnika zadesila je ovih dana velika žalost smrću njezina najstarijeg člana Mihovila. Pokojnik se uvijek pokazivao kao dobar vjernik, a tome je svjedokom i njegova lijepa smrt, kada je veselo i s velikim razumjevanjem primio svete Sakramente. Vazda se je isticao svojim rodoljubljem a napose u teškim narodnim borbama za vrijeme bivše Austrije. Veliku je ljubav gojio prema svećenicima i zato, sa svojom braćom, nije ništa žalio samo da jednoga iz svoje obitelji vidi kao svećenika na oltaru. To im je i uspjelo. Njihova je kuća dala dva dična franjeva Provincijli Presv. Otkupitelja, koji su još i danas živi i zdravi nakon toliko godina mukotrpnog rada po raznim zagorskim župama. PP. OO. Ivon i Šimun, sada povučeni u samostanska zatšja, ipak ne miruju već su vazda spremni na svaki svećenički posao. O. Ivon pod svoje stare dane velikim marom obnavlja zadužbinu hrvatskog kralja Zvonimira sa podizanjem veebne crkve u

Kalendar

Svibanj

N.	5	Nedj. II po Uskrsu — Pio V. papa.
P.	6	Sv. Ivan pr. vr.
U.	7	„ Stanislav — Sv. Duje.
S.	8	Zaštita Sv. Josipa — Miholjice.
Č.	9	Sv. Grgur Nazijanski.
P.	10	Prenos Gospine kuće. ☉ Prvak
S.	11	Sv. Franjo Hieron.

Prenos Gospine kuće

(Gospa od Loreta)

Nabožna je predaja da su anđeli, u svibnju 1291 god., prenijeli Gospinu kućicu iz Nazareta na Trsat, a u prosincu god. 1294 sa Trsata u Loret. Tako su Loret i Trsat postali ljudima dva liječilišta duševnih i tjelesnih bolesti, dva izvora Gospinih milosti, dva Marijina svetišta.

Uspomenu tog događaja neka mjesta slave desetog svibnja, a druga 10 prosinca.

Čitavo kršćanstvo propiače od žalosti, kada Turci po drugi put osvojiše Svetu Zemlju. God. 1291 Turci opustošiše sveta mjesta, Isusovom krvlju natopljena, i na brdu Sionu za leprša konjski rep. Osam dana prije nego li će i zadnja kršćanska tvrđava pasti u ruke Turcima, nesta Gospine kućice iz Nazareta. Na andeoskim krilima bi prenesena preko sinjeg mora na Trsat, na zemlju kršćanskog viteza, hrvatskog kneza Nikole Frankopana.

Bila je to subota ujutro kad ta-mošnji stanovnici nadoše osamljenu

kućicu, dotada nepoznatu, nevidenu. Dok su se oni u čudu pitali čija li je i odakle je, pristupi im svećenik Aleksandar zdravog izgleda i krepkog koraka, iako je do tog dana, bolestan, legom ležao pune 3 godine dana, i priopći im, da ga je Bl. Dj. Marija čudesno ozdravila i objavila mu, da je to njezina kućica iz Nazareta.

Knez Nikola Frankopan pošalje spomenutog Aleksandra sa dva plemića u Nazaret da izvide, dali je iz Nazareta nestalo Gospine kućice i dali odgovara mjera čudesne trsatske kućice njezinim temeljima, što ostaše u Nazaretu. Odaslanici zaista podoše i osvjedočiše se na licu mjesta o istinitosti Aleksandrovog pričanja.

Glas o čudnom prenosu svete kuće na Trsat brzo se raširi na daleko i široko. Danomice dolaze na Trsat sve više hodočasnika da pohode Majku Božju u njezinoj kućici.

Na gotemu žalost našeg naroda, 10 prosinca 1294 god., nestade kućica sa Trsata. Promisao Božji, znajući da će naša zemlja biti krvavo mezevo, da će turske horde paliti naša sela i gradove, zaštititi Gospinu kućicu, te je po anđelima dade prenijeti preko Jadrana u Italiju.

Sveta kuća je najprije stala u šumu Rekanatske pokrajine. Poslije 8 mjeseci preseli se na jedno obliže brdašće, a odatle, iza 4 mjeseca, na zemljište neke pobožne žene Laurete; stoga se i zove Lauretanska. Kako je onda stala tako i dandanas, poslije 640 godina, stoji na tom brijegu da dijeli obilne milosti svima koji je pohadaju.

Župa Primošten, kojoj je Gospa od Loreta odvjjetnica i pokroviteljica, svečano slavi ove godine na 10 svibnja stogodišnjicu donošenja Gospine slike iz Loreta u Primošten po Marku Prginu.

Život Šibenika

Tristogodišnjica prenosa slike „Bl. Gospe od Plača“.

Na 13 maja o. g. dovršuje se tristo godina da je sveta slika Bl. Gospe od Plača, koja se štije na glavnom oltaru u stolnoj crkvi, prenesena sa gradskih zidina u katedralu. Ovaj god proslaviće se najsvčanije. U katedrali biće trodnevna pobožnost 11, 12 i 13 maja. U nedjelju 12 maja biće procesija po gradu sa Slikom Bl. Djevice. Na 13, blagdan „Bl. Gospe od Plača“, biće pontifikalna misa u katedrali. Preuzv. biskup će ovih dana upravitl vjernicima prigodno pismo, a biće i objelodanjen program svečanosti.

IMENOVANJE NOVOGA KANONIKA. Sv. O. Papa Pio XI bjagoizvolio je imenovati g. Dr. Ivana Eškinju, profesora biskupske gimnazije u Splitu, svećenika šibenske apos'oske admistracije, kanonikom-teologom stolnoga kaptola u Šibeniku. Čestitamo!

KRIŽARSKE VIJESTI. Križari su, skupa s ostalim mjesnim katoličkim društvima, imali na 30 travnja zajednički sastanak u „Katoličkom Domu“, na kojem su se sjetili pogibije hrvatskih junaka Petra Zrinskoga i Krsta Frankopana. Vič. don F. Grandov je o tomu držao iscrpno predavanje koje se je odlikovalo toplim patriot-skim mislima. Brat F. Baričić je deklamirao Senoinu „Na Ozlju gradu“, a b. Z. Malić „U spomen Dmtra Zvonimira“. Tamburaški zbor je odsvirao nekoliko komada, a na koncu je bila prikazana u živoj slici pjesma D. Arnolda „Domovina“, gdje su nastupili

braća: Nikolić i Malenica i sestra Z. Jadrinja. — Na 12 svibnja naši Križari će proslaviti svog zaštitnika sv. Ivana s lijepom priredbom u „Katoličkom Domu“, pa na nju već sada upozoravamo. — Prošlih dana je umro u bolnici franjevački bogoslov fra Ante Batinović. Križari-omladinci su ponijeli njegovo mrtvo tijelo do groblja, pa je tom prigodom gvardijan sv. Lovre pošt. o. Spiro Živković poklonio Križarskom Bratstvu 50 dinara. — Križari su mu zahvalni.

ZAVRSETAK JUBILARNE GODINE. Proše nedjelje su i šibenski katolici dostojno zaključili svetu godinu. Oko katedrale je najprije išla procesija, u kojoj je preuz. Biskup nosio Svetotajstvo. Poslije procesije je oduševljeno propovijedao o plodovima svete godine vič. don A. Radić. Na koncu je bio blagoslov. Naroda je bilo toliko da nije mogao ni stati u katedralu.

Crkvene vijesti

KATEDRALA SV. JAKOVA: Nedjelja: U 5^{1/2} s. župska sv. Misa, u 8 i 9 s. tihe sv. Mise, u 11 s. svečana sv. Misa. — Svibanjska pobožnost svake večeri u 7 s.

DOLACKA ZUPSKA CRKVA: Ned-

selu Biskupiji kod Knina. — Plemeniti pokojnik bio je veoma obljubljen i štovan od svih, a to najbolje dokazuje njegov sprovod, kojemu su, uz druge svećenike, prisustvovala oba brata svećenika, čitavi Pokrovnik i mnogi seljaci iz drugih sela.

Rogoznica

DOSTOJNA PROSLAVA. I u našoj se sredini slavilo slavje: Slavili smo Jubilej Otkupljenja, Jubilej Pobjede! Slavili smo u posljednjim danima korizme, od

12—14 III. Naša je župa tako rasijana, da svim župljanima nije bilo moguće prisustvovati propovijedima oca V. Brusica, koje je on, s uspjehom, održao za samo mjesto. Da bi ipak čitava župa bila pripravna za ovaj veliki čin, vič. je župnik tokom čitave korizme pripravljao nedjeljnim propovijedima puk s okoliša, koji je revno pohadao korizmene sv. Mise. Tako su na koncu mnogi, njih do tri hiljade, pristupili Sv. Pričesti, i tako najdostojnije proslavili Jubilej Otkupljenja.

pjevana u 8 s.; blagoslov u 5 s. pp. — Kroz čav svibanj krunica, propovijed i blagoslov u 7 s. naveče.

CRKVA SV. LOVRE: Nedjelja: Tihe sv. Mise u 6, 7, 8, i 10^{1/2} s., u 9 s. pjevana sv. Misa; u 5 s. pp. blagoslov.

CRKVA SV. DOMINIKA: U nedjelju 5 t. mj. slavi se blagdan bl. Osane: U 6 s. tiha, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 4 s. pp. blagoslov. — Blagdan i procesija sv. Vincenca, zbog izbora, odgađa se za 19. V., pošto se 12. V. slavi Gospa od Plača.

CRKVA SV. LUCE: Nedjelja: Sv. Misa u 7 s., blagoslov u 4^{1/2} s. pp.

NOVA CRKVA: Nedjelja: Sv. Misa u 7^{1/2} s., devetnica Gospi Pompejskoj u 6 s. pp. — Srijeda, 8. svibnja, svečanost bl. Gospe Pompejske: U 5 s. lekcije, u 6 s. pjevana sv. Misa, od 7 do 10 s. tihe sv. Mise, u 10^{1/2} s. pjevana sv. Misa. U 11^{3/4} ruzarij i prošnja Bl. Djevice. U 6 s. pp. blagoslov sa Presvetim.

CRKVA SV. IVANA: Nedjelja: Sv. Misa u 6^{1/2} s.

CRKVA SV. DUHA: Nedjelja: Sv. Misa u 6 s.

CRKVA SV. NIKOLE: Nedjelja: Sv. Misa u 8 s.

CRKVA SV. NEDJELJICE U CRNICI: Sv. Misa u 6^{1/2} s.

SJEMENISNA CRKVA SV. MARTINA: Nedjelja: Sv. Misa za vanjske u 8 s.

U FOND NASEG LISTA darovaše: mjesto čestitke presv. Pianu prigodom imenovanja za apost. protonotara don D. Smirčić 50 din; don M. Corić 20; don M. Milin 40; don A. Madiraca 10. — Mjesto čestitke prijateljima i znancima za Uskrs: vič. P. Wiederker 20. — Don Frane Antunović 20 dinara.

ODIJELA, POSEBNE JAKETE I HLACE kupiće najjeftinije u novoj slovenačkoj trgovini F. Krajšek u Šibeniku, Kralja Tomislava ulica (na vrhu stepenica Dobrić). Za proljetnu sezonu veliko sniženje cijena. Zajamčeno dobra roba.

VLAHOV

OKREPLJUJUĆI ŽELUDAČNI ELIXIR

ZDRAVSTVENI GORKI LIKER SVJETSKOG GLASA

proizvađa

jedino

R. VLAHOV

ŠIBENIK

ORIGINAL GOODYEAR WELT

Peko

BEST QUALITY

Veliki izbor proljetnih cipela za dame, gospodu i djecu.

ŠIBENIK SPLIT

Kralja Tomislava Marulićeva 7.

STIPE BRONZOVIĆ

otvorio je

higijenski najmoderniju

MESARNICU

U ulici Kralja Tomislava (kuća L. Šarića) — pak se preporuča cij. građanstvu

TUCNJAVA SELJAKA. U Smederevskoj Polanci u jednoj kavani došlo je do međusobne tučnjave. Prigodom iste ranjeno je oko dvadeset seljaka.